STAND DER MAAN.
8 Mei . . . . . . NIEUWE MAAN.
16 » . . . . . . EERSTE KWARTIER.
21 » . . . . . . VOLLE MAAN.
30 » . . . . . . LAATSTE KWARTIER.

WATERGETIJEN.

	Hoog Water.	Laag Water.
7 WOENSDAG . . . 's morg.	5-15	's av. 11-15
8 DONDERDAG	6-00	12-00
9 VRIJDAG	6-45	12-45
10 ZATURDAG	7-30	1-30

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1834. WOENSDAG, DEN 7den MEI. N°. 37.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIËN.

(19454) **TRANSPORTEN.**

Den 30sten April 1834. P. H. ARONS, aan FERDINAND CORDUA, van den Buitengrond *l'Hermitagie*, gelegen aan het Pad van *Wanica.*

HIJPOTHEEK.

Den 5den Mei 1834. GEBROEDERS REELFS, *Eerste Hypotheek*, ten bevoeven Ambtenaren, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer*, voor diverse Minderjarigen, te vestigen op het Huis, Erf en Achtergebouwen, staande en gelegen aan de *Waterkant*, bekend onder L. A. N°. 33.

Paramaribo den 5 Mei 1834.
WENTHOLT,
fung. Griffier.

(21188) Op autorisatie van de Commissie tot de Zaken van de *Nieuwe Wees- Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen de AMBTENAREN, provisioneel belast met dat Departement, overgeven aan L. THIJM qq., den Boedel en Nalatenschap van J. H. J. DIJKMAN.

Paramaribo den 4 Mei 1834
De Scriba bij de Commissie voornd.,
R. GOLLENSTEDE.

(21186) Op autorisatie van de Commissie tot de Zaken der *Nieuwe Wees-, Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer, dezer Kolonie*, zullen de AMBTENAREN, provisioneel belast met opgemeld Departement, over *Zes* weken, de dag nader te bepalen, publiek doen verkoopen:

Een *ERF* met de daarop staande *GEBOUWEN*, gelegen alhier aan de *Keizerstraat*, L. D. N°. 217 en 218, aankomende den Boedel PLANTINA VICTORINA SONCRIS, Echtgenoote van M. J. GELDERLIN.

Paramaribo den 4 Mei 1834.
De Scriba bij de Commissie voornd.,
R. GOLLENSTEDE.

(21193) Van Plantaadje *Felix*, worden bij publieke Inschrijving (mits goedgekeurd wordende), te *koop* aangeboden:

20 ▭ balen SCHOONE KATOEN.

Dezelven liggen ter bezigtiging in de Waag, en de Inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof worden aangenomen tot Maandag den 12den dezer, des morgens ten *negen* uren, en door Heeren Gecommitteerde Raden, worden geopend.

Paramaribo den 6 Mei 1834
W. C. KENNEDY,
Sekw. c. s.

(17094) M. A. KEIJSER, zal Vrijdag by Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen, enz., en het *ERF*, gelegen aan den hoek van de *Klipsteenen-* en *Keizerstraten*, bekend onder L. B. N°. 134, aankomende den Boedel wijlen J. A. van LOBBRECHT.

(21195) Het heeft de alwijze Voorzienigheid behaagd, op den 3den dezer maand, tot zich te nemen, onzen jongsten Zoon GEORGE CONSTANTIN, in den jeugdigen ouderdom van *een* jaar en *vier* maanden.

Strekkende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

Paramaribo den 6 Mei 1834.
G. S. DE VEER.
J. C. DE VEER,
geb. SCHOTBORGH.

SCHEEPSTIJDING.

UITGEKLAARD.

Den 1sten dezer, het Schip *Sara Anna Cornelia*, Kapt. H. K. Dijkhuis; lading: 241 vaten Suiker en 12 balen sch. Katoen.

Den 5den, het Schip *de Gebroeders*, Kapt. P. C. Sergdrager, lading: 225 vaten Suiker, 64 balen schoone en 2 dito vuile Katoen; beide naar Amsterdam.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand *April* 1834, zijn alhier geboren:

Van het Mannelijk geslacht	9	personen.
» » Vrouwelijk »	12	»
	21.	

In dezelfde maand zijn Overleden:

Van het Mannelijk geslacht	11	personen.
» » Vrouwelijk »	5	»
Gehuwd: 1 Paar.	16.	

OVERLEDENEN.

Den 1sten April, *Jan Simon Milier*, oud 4 jaren en 2 maanden, zoon van *Johanna Christina Roze.*

Den 3den, *Mozes Robles de Medina Jr*, oud 64 jaren.

Den 4den, *Elisabeth Carolina Monsanto*, oud 18 jaren, dochter van wijlen *Mastice Blanka Klopman.*

Idem, *Betje van Susanna Pardo*, oud 60 jaren.

Den 6den, *Margarida Amalia Meirelle*, huisvrouw van *José da Silva Almeida*, oud 29 jaren.

Idem, *Johan Christoffel Meijer*, oud 40 jaren.

Den 10den, *Carolina Meirelles Almeida*, dochter van *José da Silva Almeida*, oud 2 jaren.

Den 13den, *Christiaan Johan Esser*, oud ruim 59 jaren.

Den 14den, *Cornelis Kevel*, oud 44 jaren.

Den 17den, *Johannes Gerhardus Weiman*, oud ruim 23 jaren.

Den 19den, *Johannes Jacobus Thuijn*, oud 28 jaren en 14 dagen

Den 20sten, *Maria Charlotte Ruddelsom*, dochter van *Henrietta Kleman*, oud 10 jaren.

Den 22sten, *Johannes Benteler*, oud 78 jaren.

Den 28sten levenloos kind van het Mannelijk geslacht van *Clara Josep Prins*, Huisvr. van *Simon Jacob Content.*

Den 29sten, levenloos kind van het Mannelijk geslacht van *Anna Henrietta Abendanon.*

Idem, *Jan Hendrik Retemeijer*, oud 32 jaren en 2 maanden.

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRACTEN uit de NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANTEN, van Februarij.

Uit de DUITSCHE DAGBLADEN meldt men het volgende:

Bij gelegenheid der te BERLIJN plaats gehad hebbende viering van het kroonings- en ordensfeest, is door den Bisschop Dr. Eylert eene hoogst eenvoudige doch treffelijke redevoering uitgesproken. Dat feest wordt daarbij voorgesteld als een feest van het Koninklijke *huis*, maar tevens als een schoon, vrolijk *familie feest* voor het gansche Vaderland, en dit denkbeeld, nader ontwikkeld, geeft den redenaar aanleiding tot vele ware opmerkingen over het innige verband, waarin het enkele *huis*, het *gezin* tot het algemeene Vaderland staat. Wij kunnen ons niet weerhouden het volgende, als van algemeene toepassing, uit deze redevoering over te nemen en aan onze Lezers ter overweging mede te deelen.

» Hoe gewigtig en leerrijk, zegt de Redenaar, is deze voorstelling! Want van welke zijde wij ons feest ook mogen beschouwen, in geene betrekking vertoont het zich ernstiger en stiller, meer hartverheffend en meer gemoedelijk dan in deze; in deze wijst het ons op de eerste, stille, diepliggende heldere bron van allen zegen en van alle ware welvaart in het bijzondere en algemeene, en wanneer de pracht van hetzelve, aan den voet des troons, hier, in deze glansrijke zalen, de oogen der gedruischvolle wereld tot zich trekt, dan verkwikt zijn milde invloed nog meer het hart in het stille, rustige gebied van deugdzame, gelukkige huisgezinnen.

» Duizend schoone, onoplosbare, heilige banden, banden door de geschiedenis, de volkseigendommelijkheid, den pligt, de eer, den roem, de welvaart geknoopt, verbinden ons aan den Koning, aan zijn Huis en aan het Vaderland; maar de diepliggende, leven brengende wortels dezer banden, in opzigt tot derzelver oorsprong en krachten, derzelver middelen en doeleinden, rusten in den zachten, warmen bodem van een stil, vroom huisselijk geluk en van dezen ontvangen zij vruchtbaarheid en zegen. Hier vormt zich het vaste middelpunt van leven en werken, van liefde en trouw, en even als de gezinnen, te zamen genomen, het Vaderland bevatten, zoo ligt in de gesteldheid van genen het lot des Vaderlands opgesloten.

» In deugdzame, innig verbonden, gelukkige gezinnen, bezit het Vaderland zijne ware rijkdommen, zijne onuitputtelijke schatten, zijne steeds verjongde krachten, zijne steeds vernieuwende zegeningen. Al zijne instellingen ter onderrigting en beschaving, indien zij gedijen zullen, rusten op den diepen grondslag der eerste opvoeding in het

Vaderlijke huis. Uit de vrome liefde tot het Vaderlijk huis en deszelfs vrolijken, vreedzamen haard, ontspruit allereerst krachtig en sterk de liefde voor het Vaderland, en slechts hij, die deze met warmte in het harte kweekt, kan voor hetzelve leven, zich opofferen, voor hetzelve strijden en sterven. Uit de achting voor het Vaderlijk gezag ontspruit de eerbied voor het goddelijke en de kerk, even als voor het menschelijke in den staat, en hij die de banden van gene verbreken kan, zal ook de beide laatste niet achten. Uit de vrome neiging tot huisselijke aandacht, ontwikkelt zich de verborgenheid voor en de behoefte aan de openbare of kerkelijke, en die deze verwaarloost, eert in de regel ook gene niet. Huis, kerk en staat zijn de drie steunpilaren des levens, doch de grond en de wasdom van de beide laatste ligt in het eerste. Niets verbindt ons aan het Vaderland en deszelfs dierbaarste belangen zoo vast, zoo innig, zoo onoplosbaar; niets beschermt deszelfs heiligste goederen zoo bedachtzaam; niets waarborgt zoo zeer deszelfs wettige orde en inwendige eendragt; niets verschaft aan de algemeene welvaart, in het geluk der enkelen, eenen zoo vasten grond en bodem, als de stille, diep wortelende, alles zamenhoudende kracht van deugdzame en gelukkige huisgezinnen.

Ja het huis, het moge dan een paleis of eene hut zijn; het moge op eene in de verte zigtbare hoogte glinsteren, of in de schaduw van een eenzaam dal zich verbergen, het huis is het plegtanker des levens en al wat het schouwtooneel der wereld dagelijks, heil- en zegenrijks oplevert. De eerste kiem er van wordt in den boezem van deugdzame, gelukkige huisgezinnen geboren, gekweekt, gevoed en gesterkt. Het huis is in deszelfs leidende kracht, in deszelfs orde en ondergeschiktheid, in tucht en zeden, in middelen en doeleinden, het oorspronkelijke beeld van den staat, en beide staan met elkander in het innigste verband en werken weerkeerig op malkander in het goede, maar ook, helaas! in het booze. Want hoe? indien aanmatiging, zelfzucht, teugelloosheid en eigenbaat heerschende zouden worden: wanneer eerbied voor de wet en de overheid, voor tucht en regt verloren gaan... wanneer niets zoo eerwaardig en heilig is, wat niet door woeste overmoed en wrevele ligtzinnigheid wordt aangerand... wanneer afkeer van arbeid, zucht naar genot en verstrooijing, leugen, meineed en trouwloosheid de overhand nemen.. wanneer wantrouwen, trotsheid, nijd en tweedragt in alle standen zigtbaar worden en bittere, twistzieke partijen vormen.... heeft dan niet een dergelijk, de gemeenschappelijke welvaart ondermijnend, verderf deszelfs oorsprong genomen in ligtzinnige huisgezinnen? Is het niet van uit dezelve in het openbare leven doorgedrongen, en zoude niet een land en volk noodzakelijk te gronde moeten gaan, indien zondige roekelooze gezinnen, steeds in getal toenemend, de overhand bekwamen? En in welk land wonen geregtigheid en trouw? Waar gaan liefde en vertrouwen hand aan hand? Waar staat de heiligheid der wet, der orde, tucht en goede zeden vast? Waar sieren en verhoogen onschuld, zedigheid, kuischheid, matigheid, arbeidzaamheid, edele eenvoudigheid, tevredene welvaart en kinderlijke welgemoedheid het openbare leven? Waar anders, dan in het gezegende land, welks moederlijke schoot het grootste getal stille, goed geordende, gelukkige huisgezinnen bevat?

Dit is, derhalve, het punt, waarop alles aankomt; hier en hier alleen ligt het onfeilbare redmiddel; al het overige neemt de bron des kwaads niet weg. Hoe losser en slapper de banden worden, die de leden van een gezin verbinden, zoo veel te zwakker worden ook de banden van het openbare leven. Kan hij, die trouwloos jegens zijne huisgenooten is, trouw zijn jegens den Koning, het Vaderland en deszelfs Staatsregeling? Zal hij in het groot de trouw behartigen, die zich aan trouwloosheid in het klein schuldig maakt? O! zoo het ooit noodig ware zich in het gevoel voor vrome huisselijkheid te vereenigen en zich tot zulk een ernstig, heilig doel naauw te verbinden, dan is het in onzen tijd. Zal dezelve eenmaal tot rust, tot eendragt en vrede komen, zal dezelve na zoo vele uitsporige, onzekere bewegingen tot vastheid geraken; zal de openbare meening in denzelven wijs, regtvaardig, gematigd en mild, zal zij de grondslag van steeds toenemende welvaart worden en ons met vrolijke hoop voor de toekomst vervullen, dan moet de diepe, vaste grond daarvan in de huisgezinnen gelegd worden.

— — — Ja, en onze huisgezinnen zullen de heilige tempels van eenen vromen vrede, de stille woonplaatsen van gelukkige eendragt zijn, indien, ô Heer! het geloof aan u ons bezielt en doordringt en wij elkanderen eerlijk en opregt liefhebben, gelijk gij ons hebt lief gehad. Daarom bidden wij: Uw Rijk kome; kome in elks harte, in ieder huisgezin, in het gansche land."

MENGELINGEN.

Spanje.

Zagen wij, dat de toestand van *Frankrijk* schoon op enkele punten nog veel te wenschen overlatende, werkelijk door den beter geworden zin van deszelfs middelklasse en de dieper gewortelde kracht van deszelfs regeringsbestuur, in een veel gunstiger daglicht voorkomt dan onder beheer van KAREL X: laat ons onze blikken eens naar gene zijde der *Pyreneën* wenden en zien wat daar te hopen of te vreezen is.

Een eigendommelijk schouwspel vertoont zich daar aan onze oogen, nog belangwekkender dan de verschillende staatkundige drama's, die wij, sedert de laatste drij jaren, in andere landen hebben zien aanvangen en eindigen, of wier ontknooping nog te wachten staat, en wel om de drijfveren, die daar aanleiding tot de rampzaligste van alle volksverdeeldheden gegeven hebben en de moeijelijkheden, die er bestaan, om den voortholllenden geest van den hevigsten burger oorlog te keer te gaan.

Toen *Spanje*, gedurende het ministerie VILLÈLE, door eene Fransche invasie bedreigd werd, en tot zelfverdediging zijne voornaamste krachten, het te wapen roepen der burgers te werk stelde, liet het *Journal des Débats*, toen, even als nu ten dienste der regering, zich dus hooren: » Wij zullen weldra zien, wat de openbare meening in *Spanje* zal uitwerken; het lijdt geen twijfel, of dat te wapen roepen zal wel zonder gewenscht gevolg blijven." En ziet, in minder dan twee maanden waren er bij de 80 000 miliciens aan de *Ebro* alleen verzameld. Zij werden, wel is waar, door een sterker en beter georganiseerd Fransch leger geslagen, terwijl achter hen eene andere volks massa, door geestelijken aangevoerd, optrok, om de heerlegers der restauratie als bevrijders en broeders te begroeten: de openbare meening van het aanzienlijkste gedeelte der Spaansche natie was *Europa* niet te min duidelijk genoeg gebleken, en het viel den naauwlettenden beschouwer niet meer moeijelijk, om een spoedig toenemen der volksverdeeldheid te gemoet te zien. Wat verder heeft plaats gehad, is genoeg bekend. Door galgen en verbanning zijn de gemoederen der overgebleven inwoners niet tot den staat der bevrediging gebragt; integendeel het vuur der verbittering tegen een, met den tijdgeest onbestaanbaar geworden, regeringsbestuur is al grooter en grooter geworden, tot dat zich eindelijk de gelegenheid opdeed, om in lichter laaije vlam uit te barsten.

Er bestaat ook in *Spanje* eene door de Fransche drukpers rijkelijk gevoedde en aangewakkerde partij van anarchisten, aan wie het heeft mogen gelukken de werken van VOLTAIRE, ROUSSEA, HELVETIUS en anderen, onder den valschen titel van schriften van den heiligen AUGUSTINUS of AMBROSIUS, in weerwil van de scherpe blikken der censuur, in *Spanje*, vele lezers te doen vinden, hoewel deze partij, op zich zelve beschouwd, niet sterk is. Tusschen haar en die der absolutisten, op inkwisitie en monnikkenwezen gegrondvest, die slechts in kleur van de republikeinsche partij onderscheiden is, en eene demokratische theokratie uitmaakt, staat de meest gegoede, meest beschaafde Grandezza, die zich over zijne vernedering begint te schamen en zich in vroegere waardigheid en aanzien zoo gaarne hersteld zag, en onder wier vanen zich alle wereldgeestelijken, benevens de hoofden der hoogescholen, de regeringsbesturen der voornaamste steden en de meest beschaafde burgers scharen. Deze zijn het, die zich de heerschappij der cortes factie laten welgevallen, als middel, om tot iets beters te geraken; niet der cortes-factie, die zamenspant om oude zeden en echte nationaliteit uit te roeijen, maar die de handhaving der waardigheid van den hoogen adel en der hooge geestelijkheid op het oog heeft en den hoogen raad van *Castilien* en *Arragon* wenscht te behouden, en, tot versterking der regering, haar een aanzienlijk deel der Oud Castilische en Oud-Arragonsche regten zoekt over te dragen, en eene wetgeving daar te stellen, welke, door beperking der Majoraten en der geestelijke bezittingen, den landbouw zoo veel mogelijk kan helpen bevorderen, en zoodoende den geschokten welstand van het algemeen kan herstellen. Ziet daar de hoofdbedoelingen van al wat *Spanje* groots en aanzienlijks heeft. Men heeft gemeend, dat er in *Spanje* geen middelweg mogelijk is, omdat het geen zoogenaamd juste-milieu bezit; maar men vergeet, dat die juist denkbaar is door middelen, welke wij zoo even hebben aangewezen. *Spanje* gaat eene hervorming of eene nieuwe revolutie te gemoet. Wat de laatste kan opleveren, is bekend; wat de eerste, verstandig geleid en volvoerd, kan te weeg brengen, geeft hoop op herstelling.

~~~~~~~~

Men weet vrij algemeen, hoe ver de Engelschen het in het *houtsnijden* gebragt hebben. Al waren daarvan geene andere proeven voor handen, zoo zouden de platen die in het *Penny Magazine* voorkomen zulks genoegzaam kunnen aantoonen. Minder bekend is het echter, dat deze belangrijke verbetering in dit kunstvak te danken is aan *Thomas Bewick*, eenen eenvoudigen boeren-zoon, die in 1753 te Cherryburn werd geboren, en die zich, genoegzaam geheel, zelve vormde, en, door zijn ingeschapen kunstenaars-genie, de schepper werd van eene kunstschool, waarin, onder anderen, *Thomas-Hood*, *Harvey*, *Siers Tabagg* gevormd zijn.— *Bewick* was iemand van ongeloofelijke arbeidzaamheid. Van morgens 5 tot des namiddags 4 ure was hij in zijne werkplaats; ten vier ure nam hij het middagmaal, werkte dan nog twee uren en deed vervolgens, welke weder het ook zijn mogt, eene wandeling. Hij was uiterst matig, en zeer gehard tegen koude; gelijk des winters sliep hij met open vensters zoodat somwijlen de sneeuw zijne legersteê overdekte. Hij was altijd gezond en tevreden en vorderde voor de, na zijnen dood tot groote waarde gestegen meesterstukken slechts eene zeer matige belooning. Ongeloofelijk is het aantal kunststukken, [illegible] aan hem het aanzijn te danken heeft. [illegible] het teekenen van de verschillende houdingen der dieren hebben misschien alleen *Landseer* en *Carel Desjardin* hem op zijde [illegible] staan; doch in het graveren in hout had hij geen' mededinger, hem gelijk. Hij stierf in 1828, als het ware met het graveerstaal in de hand — De kunstenaars, waarop *Engeland* thans in dit vak roem draagt, hebben tot hiertoe hunnen meester niet overtroffen, maar leveren zoodanige heerlijke houtsnee-platen, dat het te wenschen ware, dat men zich in *Nederland* met [illegible] borst ging toeleggen op het zelfde vak, op *Bewick's* manier: daar hierdoor aan de drukkunst eene groote dienst zoude worden bewezen, en het uitgeven van plaatwerken veel minder kostbaar en daardoor uitvoerlijker zoude worden

(*Arnhemsche Courant.*)

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.
~~~~~~~~